

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie twierdzi, że należy uchylić zaskarżony wyrok z powodu błędnej wykładni i błędnego zastosowania przepisów art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1290/2005, art. 52 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1306/2013 oraz art. 12 ust. 1-6 rozporządzenia delegowanego nr 907/2014, naruszenia wytycznych zawartych w dokumentach Komisji VI/5330797 i C(2015) 3675 final z dnia 8 czerwca 2015 r., naruszenia obowiązku uzasadnienia (art. 296 TFUE), błędnego zastosowania przepisów dotyczących przeprowadzania dowodu (rozdział ciężaru dowodu w taki sposób, że od Republiki Greckiej zażądano probatio diabolica), jak również błędnej wykładni i błędnego zastosowania zasad non venire contra factum proprium, ne bis in idem i ogólnej zasady proporcjonalności. Ponadto zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok został uzasadniony w niewystarczający i wewnętrznie sprzeczny sposób.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-295/18,
Republika Grecka/Komisja, wniesione w dniu 26 lutego 2020 r. przez Republikę Grecką**

(Sprawa C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou i E. Krompa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— Wnosząca odwołanie wnosi o uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-295/18, którym to wyrokiem została oddalona skarga Republiki Greckiej z dnia 7 maja 2018 r. na decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2018/304 z dnia 27 lutego 2018 r. wyłączającą z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowaną jako dokument nr C(2018) 955] (Dz.U. 2018, L 59, s. 3), w celu uwzględnienia wspomnianej wyżej skargi i stwierdzenia nieważności decyzji Komisji w części, w której z finansowania Unii Europejskiej zostały wyłączone niektóre wydatki Republiki Greckiej w łącznej kwocie (brutto) wynoszącej 17 869 131,75 EUR (skutki finansowe w wysokości 14 857 076,98 EUR), poniesione i zadeklarowane w ramach EFRROW w odniesieniu do środków 125A, 321 i 322 (kwota brutto w wysokości 15 631 043,52 EUR i skutki finansowe w wysokości 12 618 988,75 EUR) i środka 123A (kwota w wysokości 2 238 088,23 EUR), oraz w kwocie 588 103,59 EUR z tytułu wydatków dokonanych w ramach EFRG w wyniku kontroli transakcji przeprowadzonych w latach budżetowych 2011–2014.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi sześć zarzutów. Pięć pierwszych zarzutów odwołania odnosi się do oddalenia zarzutów podniesionych w celu stwierdzenia nieważności korekt zastosowanych do wydatków dokonanych w ramach EFRROW.

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 52 ust. 4 rozporządzenia (UE) 1306/2013, przeinaczenia treści skargi i załącznika A23 do skargi oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

W drugim zarzucie odwołania wnosząca je podnosi, że zaskarżony wyrok należy uchylić z powodu braku uzasadnienia, błędnej wykładni i błędnego zastosowania zasady ne bis in idem oraz z powodu nieorzeczenia przez Sąd – z naruszeniem art. 76 regulaminu postępowania – w przedmiocie zastrzeżeń Republiki Greckiej co do naruszenia przez Komisję zasad pewności prawa, dobrej administracji, ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności.

W trzecim zarzucie odwołania wnosząca je twierdzi, że zaskarżony wyrok jest obarczony błędną wykładnią i błędnym zastosowaniem art. 71 ust. 2 i 3 oraz art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006, a także art. 24 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 65/2011, oraz że oddalenie trzeciego zarzutu skargi zostało niewystarczające i nieodpowiednio uzasadnione.

Czwarty zarzut odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 296 TFUE w związku z art. 36 i art. 40 rozporządzenia wykonawczego 908/2014, jak również niewystarczającego, nieodpowiedniego i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oddalenia zastrzeżenia, zgodnie z którym Komisja naruszyła zasady proporcjonalności i dobrej administracji.

W piątym zarzucie odwołania wnosząca je twierdzi, że Sąd nie orzekł – z naruszeniem art. 76 regulaminu postępowania – w przedmiocie zastrzeżeń Republiki Greckiej co do naruszenia przez Komisję zasady proporcjonalności, jeśli chodzi o zastosowanie korekty finansowej w odniesieniu do środków 321, 322 i 123A.

W odniesieniu do oddalenia zarzutów podniesionych w celu stwierdzenia nieważności korekty zastosowanej do wydatków dokonanych w ramach EFRG wnosząca odwołanie podnosi zarzut szósty, który dotyczy błędnego zastosowania obowiązku uzasadnienia, o którym mowa w art. 296 TFUE, przeinaczenia treści sprawozdania zbiorczego i niewystarczającego uzasadnienia.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja)
w dniu 27 lutego 2020 r. – Rzeczpospolita Polska / PL Holdings Sàrl**

(Sprawa C-109/20)

(2020/C 161/52)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca przed sądem odsyłającym i pozwana przed sądem polubownym: Rzeczpospolita Polska

Strona skarżąca przed sądem polubownym i pozwana przed sądem odsyłającym: Holdings Sàrl

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle art. 267 i 344 TFUE, zgodnie z ich wykładnią dokonaną w wyroku Achmea⁽¹⁾ zapis na sąd polubowny – w sytuacji gdy umowa inwestycyjna zawiera klauzulę arbitrażową, która jest nieważna z powodu zawarcia umowy między dwoma państwami członkowskimi – jest nieważny, jeżeli został zawarty między państwem członkowskim a inwestorem mimo tego że państwo członkowskie, po wszczęciu [przez inwestora] postępowania arbitrażowego rezygnuje, w wyniku swej wolnej woli, z podnoszenia zarzutów dotyczących właściwości?

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 marca 2018 r., Achmea (C-284/16, EU:C:2018:158).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 28 lutego 2020 r. – M. A. / État belge**

(Sprawa C-112/20)

(2020/C 161/53)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M. A.

Strona pozwana: État belge